

کارتون فریادی است به زبان

می کشیدم و وقتی کارتونی در تلویزیون می دیدم به صورت ذهنی آن را طراحی می کردم، باید بگویم خواسته یا ناخواسته بود ولی علاقه داشتم. می توانم بگویم شناخته شدنم توسط رسانه ها بود.

اولین جایزه شما که باعث شد به این کار بیشتر علاقه مند بشوید، چه بود؟

اولین جایزه ام را در دوران دبستان گرفتم، در فضای حرفه ای نبود ولی برایم جذاب بود که توانستم در مسابقات نقاشی در منطقه اول بشوم و جایزه ام تمام وسایل نقاشی بود. بعداً در مسابقاتی که در دبیرستان برگزار می شد شرکت می کردم. کسب رتبه و تشویق معلمان باعث شد بیشتر به این موضوع علاقمند شوم. سال ۷۲ کاریکاتور مدیر مسوول روزنامه «حدیث کرمان، آقای شجاعی» را کشیدم که با استقبال اهالی مطبوعات روبرو شد و بعد از آن نشریات زیادی کارتونها را چاپ کردند.

به طور معمول چقدر روی یک اثر کار می کنید؟

بستگی به سوژه دارد، بعضی کارها یک ساعت برخی کارها یک یا چند روز و بیشتر هم زمان می برند. ولی برای کارهایی که زمان بیشتری هست کیفیت بهتری دارند.

چه چیزی باعث شد کاریکاتور کودکان بدون لبخند بکشید؟

از آنجایی که حس عجیبی به کودکان کار داشتم این کارتون رو کشیدم با این منظور که «یک آدم برفی وقتی می بیند کودکی گرسنه هست هویج شو می ده به کودک گرسنه بخوره و سیر بشه» در حالی که ما آدمها راحت از کنار کودکان کار رد می شویم.

از اینکه این اثر به بیست و نهمین نمایشگاه هنرهای طنز اسپانیا راه یافته چه احساسی دارید؟

من اصولاً هر سوژه ای که برایم جالب باشد، در قالب کارتون طراحی می کنم و حس خیلی خوبی نسبت به اون کار دارم، باید بگویم شرکت در مسابقات جهانی خیلی سخت و دشوار هست باید اثری رو خلق کنی که بتونه با هزاران اثر رقابت کنه و حرف اول رو بزنه وقتی در این مسابقات شرکت می کنم و رتبه ای کسب می کنم، خیلی برام لذت بخشه.

شما به شکل کامپیوتری کار می کنید یا دستی؟

بعد از تصویرسازی از اثر، که در ذهنم خلق می کنم، آن را با مداد را دستی می کشم و فاینال کردنش را با فتوشاپ و پینت انجام می دهم.

کدام یک از کارتونهایتان را بیشتر دوست دارید؟

به موضوعات اجتماع و مشکلات مردمی بیشتر علاقمندم. درحوزه کاریکاتور هم، به طور معمول ۸۰ - ۹۰ درصد کاریکاتور چهره هایی را که کار کردم، دوست دارم و با آنها ارتباط برقرار می

محمد صالح رزم حسینی، کارتونیست موفق کرمانی که برای هنرمندان و اصحاب رسانه استان کرمان چهره های شناخته شده است، وی که تاکنون آثار ارزنده اش ده ها بار برنده ی جایزه در سطوح ملی و فراملی شده است، فعالیت خود در حوزه طنز تصویری با تولید کاریکاتور برای مطبوعات محلی، در دهه ۷۰ آغاز کرد و به چهره مشهور در حوزه طنز و کاریکاتور در کرمان تبدیل شد. رزم حسینی، دیپلم گرافیک از هنرستان هنرهای تجسمی و کارشناسی مدیریت دولتی دانشگاه آزاد اسلامی است و با کسب جوایز بسیار از جشنواره های مختلف خارجی و داخلی در سال ۹۹ از وزارت ارشاد نشان درجه چهار هنری به وی داده شد که معادل مدرک فوق دیپلم است.

کارتون های رزم حسینی تاکنون، در جشنواره های مطرح ایتالیا، چین، کرواسی، کره جنوبی، روسیه و ترکیه شرکت داشته و رتبه های برتر را صاحب شده اند و همچنین دیپلم های افتخار متعددی در جشنواره های بین المللی کارتون از جمله جشنواره های کره جنوبی، اوکراین، کرواسی، بلغارستان و ده ها کشور دیگر کسب کرده است. وی دارای سه جایزه جهانی کشور یونان و اسلواکی است. این هنرمند هم اکنون در روابط عمومی شرکت مس سرچشمه مشغول به کار می باشد. رزم حسینی دارای بیش از ۵۲ جایزه بین المللی است.

این کاریکاتوریست کرمانی، به همراه ۱۰ هنرمند ایرانی دیگر به بیست و نهمین نمایشگاه هنرهای طنز (کاریکاتور) بین المللی به دانشگاه آلکالا اسپانیا ۲۰۲۲ راه یافت. کاریکاتور وی اکنون در این نمایشگاه با موضوع «کودکان بدون لبخند. جنگ، گرسنگی، استثمار؛ کودک کار: کودکی ویران شده است»، به عنوان کارتون منتخب این جشنواره معرفی شد. به همین بهانه با وی به گفتگو نشستیم که در پی می خوانید:

تعریفتان از کاریکاتور چیست؟

کاریکاتور، همان طنز تصویری است که زیر مجموعه هنرهای تجسمی است می توانم بگویم فریادی است اما با زبان بسته، کاریکاتور به نظر من یک کشف است و مرتب کاریکاتوریست باید به دنبال کشف اتفاقات باشد. سوژه هایی که با هنر طنز و کارتون بهتر می توان آنها را بیان کرد.

برای شروع بفرمایید چه طور شد که کارتونیست شدید؟

از همان بچگی به کارتون علاقه داشتم، باید بگویم کارتون منو پیدا کرد، البته کلاس کاریکاتوری که دوران کودکی و نوجوانی ما نبود و در حقیقت، معلم خصوصی مان مجله «گل آقا» و کارتونیست های آن بودند. بارها از کارتونها ی این مجله کپی